a zaměstnanci na straně druhé i kdyby se tyto vztahy byly realisovaly poskytováním nemoc. podpor. — — —

Č. 5585.

Školství. — Řízení před nss-em: * Profesor zemské hospodářské školy nemůže si stěžovati do výroku dohlédacího úřadu, kterým byla zachována v platnosti klasifikace žáka.

(Nález ze dne 19. dubna 1926 č. 8363).

Věc: Dr. Jaroslav H. v P. (adv. Dr. Václ. Dvořák z Prahy) proti zemskému výboru moravskému (vrch. zem. rada Dr. Adolf Kadlec) o porušení práva klasifikačního.

Výrok: Stížnost se dílem odmítá jako nepřípustná, dílem zamítá jako bezdůvodná.

Důvody: Na stížnost Kamila Š., otce Miroslava Š., žáka II. ročníku zemské vyšší hospodářské školy v P., stran kvalifikace tohoto žáka profesorem Drem Jaroslavem H. při opravné zkoušce z měřictví, zařídil mor. zv jako vrchní dozorčí orgán nad zem. vyššími hospodářskými školami šetření na místě samém; po provedeném šetření vydal žal. úřad Kamilu Š. vyřízení ze 7. října 1924, kterým vyhověl jeho stížnosti a povolil, aby syn jeho postoupil do III. ročníku zem. vyšší hospodářské školy v P., poněvadž bylo zjištěno, že profesor Dr. H. opravil dodatečně známku dostatečnou, původně žáku Miroslavu Š. v katalogu napsanou, patrně v důsledku rozhovoru s Kamilem Š. po napsání známky dostatečně vedeného. Dle názoru zv-u nebyl profesor Dr. H. oprávněn známku dostatečnou dříve již napsanou v katalogu z jakýchkoli důvodů dodatečně měniti. — — — —

Nss shledal stížnost bezdůvodnou.

Podle § 2 zák. o ss může si na nss stěžovati, kdo tvrdí, že mu rozhodnutím nebo opatřením správního úřadu bylo ublíženo v jeho právech. St-l dovozuje ve své stížnosti, že klasifikace žáka jest výhradným právem dotyčného učitele, v daném případě st-le, a že je tedy porušeno právo st-lovo tím, že zv klasifikaci st-lem provedenou změnil. Tomuto stanovisku stížnosti nelze dáti za pravdu.

Jest ovšem pravda, že podle § 22 organického statutu zem. středních škol hospodářských na Moravě »mají učitelé, aby pokrok žáků sboru učitelskému vždy byl známý, občas držeti opakovací přednášky a jmenovitě na konci půlletí úplné zkoušky odbývati, dle jichž výsledků pak vysědčení mají býti vystavována« a že »jen ti, kteří zkoušku tuto .... složili, mohou postoupiti do vyššího ročníku«. Stejně je pravda, že z tohoto ustanovení a dále z některých ustanovení služební instrukce pro ředitele a učitele hospod. zem. škol středních na Moravě, vydaných zv-em pod č. 19.533 z r. 1876, stejně jako z povahy věci a z celého zařízení vyučovacího jde, že klasifikace jest v prvé řadě věcí příslušného učitele. Vykonávaje však klasifikaci a posuzuje tak vyučovací výsledky toho kterého žáka, nevykonává jednotlivý učitel nějaké svoje subj. právo, naopak vykonává jen svoji, příslušnými předpisy založenou úřední pravomoc.

Zmíněný statut ani zmíněná instrukce pro mor. zem. střední školy hosp. nestanoví sice ve věcech klasifikačních výslovně nějaký postup instanční. Avšak z toho, že § 26 org. statutu dává řediteli ústavu bezprostřední správu jeho, dále z předpisů § 27 statutu o konferencích sboru učitelského, z předpisu § 19 služ. instrukce, dle něhož ředitel řídí zkoušky přesazovací, doplňovací i opakovací a konečně z § 25 statutu, podle něhož nejvyšším úřadem dozorčím je zv, jde, že není vyloučeno, aby také nadřízení činitelé (ředitel, sbor profesorský) brali vliv na klasifikaci.

Když pak v daném případě zv používaje svého práva jako nejvyššího úřadu dozorčího do věci způsobem shora zmíněným zasáhl, nechať již — jak má za to stížnost — na místo klasifikačního posudku st-lova postavil úsudek svůj, nechať — jak zastává odv. spis žal. úřadu — do klasifikačního posudku vůbec nezasahoval, nýbrž jenom vyslovil, že známka do katalogu jednou napsaná nemůže již býti profesorem měněna, nelze ve výroku tom spatřovati porušení subj. práv st-lových, poněvadž tu jde toliko o výrok povolaného dozorčího orgánu, který nastupuje na místo orgánu podřízeného (jednotlivého profesora). — — —

Č. 5586.

Učitelstvo. — Státní zaměstnanci: * Propadná lhůta 14denní, stanovená dekretem dvorské komory z 5. prosince 1826 sb. pol. zákonů svazek 54. č. 97. pro předkládání cestovních partikulářů neplatí pro zúčtování diet při substituci úředníků a učitelů veřejných škol národních.

(Nález ze dne 19. dubna 1926 č. 8370).

Věc: Adolf S. v L. (adv. Dr. B. Mautner z Prahy) proti ministerstvu školství a národní osvěty stran diet.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 18. října 1921 oznámila správa obecné školy v L., že definitivní učitel této školy Adolf S. byl od 1. června 1918 do 28. února 1919 ustanoven jako zatímní učitel II. třídy při obecné škole v Ch. a od 1. března 1919 do 31. srpna 1919 při obecné škole v N., že však mezi touto dobou v období od 1. prosince 1918 do 28. února 1919, dále od 1. března 1919 do 30. června 1919 byl službou přikázán obecné škole ve St., začež mu ve smyslu výnosu zšr-y z 25. května 1920 č. 2 A 2030/č. z. šk. r. 43.781 díl I. bod 1. náleží denní dieta 7 K a dle bodu 2 mimořádný přídavek 100%, tedy úhrnem 14 K denně, celkem za 128 dnů částkou 1792 K.

Výnosem z 27. června 1924 nevyhověla zšr po dohodě se zv-em v Praze žádosti st-lově o přiznání stravného u příležitosti přikázání ke službě při obecné škole ve St. od 1. prosince 1918 do 28. února 1919 a od 1. března 1919 do 30. června 1919, poněvadž substituce v tomto případě byla skončena 30. června 1919, kdežto jmenovaný ohlásil svůj nárok teprve dne 18. října 1921, tudíž po 14denní lhůtě stanovené oběžníkem zšr-y z 25. května 1920, takže nemá st-l vzhledem k tomu, že